

THIÊN SỨ SẼ TAY ĐỖ TAY NÂNG CHO BẠN KHỎI VẤP CHÂN VÀO ĐÁ!

... Tôi thuộc về một gia đình Công Giáo đạo đức. Nơi căn nhà của Song Thân tại bang Indiana (Hoa Kỳ) chúng tôi dành chỗ cho các **Thánh Thiên Thần**. Vào các lễ lớn, Bà Nội tôi người Ý, dọn thêm một chỗ trên bàn ăn, dành cho **Thánh Thiên Thần Bản Mệnh (Thánh Thiên Thần Hộ Thủ)**. Mỗi dịp lễ sinh nhật của ai, người đó phải dọn thêm một chỗ cho vị Thiên Thần Bản Mệnh của mình. Nội giải thích cho chúng tôi:

- Đây là cách thức bày tỏ lòng tri ân đối với Thánh Thiên Thần Bản Mệnh và xin Ngài tiếp tục gìn giữ trong tuổi mới bắt đầu!

Tôi thật sự tin tưởng nơi sự hiện diện và trợ giúp của Các Thánh Thiên Thần.

Tại trường học, các Nữ Tu cũng giảng cho chúng tôi biết về các Thánh Thiên Thần. Mỗi khi đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ, chúng tôi có thói quen nhường cho Thánh Thiên Thần Bản Mệnh bước trước vào ghế quý. Một trong các Kinh tôi học thuộc lòng trong tuổi thơ:

- Lạy Thiên Thần Chúa là Đấng chăm sóc con, xin Thiên Thần soi sáng, trông coi, nâng đỡ và điều khiển con, là kẻ được chính Lòng Nhân Hậu THIÊN CHÚA trao phó cho Thiên Thần gìn giữ. AMEN.

Tuổi thơ tôi trôi qua trong bầu khí đạo đức cho đến năm 14 tuổi. Năm ấy, một biến cố xảy ra làm đảo lộn tất cả. Đứa em trai tôi yêu quý cách riêng - tên Frank 8 tuổi - bị bệnh bạch huyết và qua đời.

Tôi còn nhớ như in cái ngày buồn thảm đó. Ba Mẹ tôi từ nhà thương trở về, đôi mắt đỏ hoe. Cha Sở đến thăm gia đình và nói với chúng tôi:

- Thiên Thần Bản Mệnh của Frank đã đưa em về Thiên Đàng!

Trước cái chết bất ngờ của em, tôi chỉ biết khóc và khóc thật nhiều. Bà Nội tôi cũng sững sờ đau đớn đến độ, trong phút chốc, bà quên hết tiếng Mỹ và chỉ nói được tiếng Ý!

Phần tôi, sau khi khóc hết nước mắt, bỗng một niềm tức giận dâng trào trong lòng. Tôi tức tối tự nhủ:

- Sao Ba Má không nói trước cho mình biết là em Frank sắp chết??? Sao Thánh Thiên Thần Bản Mệnh em lại không gìn giữ em, mà lại để cho em chết??? Mình thật ngu đần khi tin vào sự hiện diện của các Thánh Thiên Thần!!!

Sự giận dữ tột độ đó đã thay đổi hẳn tính tình của tôi. Chưa hết, tôi còn ném sự giận dữ trên mọi người và mọi vật chung quanh. Mỗi khi Bà Nội muốn nói với tôi về các Thánh Thiên Thần, tôi bỏ đi, bịt tai lại và không thềm nghe. Năm ấy, khi lễ sinh nhật của tôi đến, tôi nhất định không dọn thêm chỗ trên bàn ăn cho Thánh Thiên Thần Bản Mệnh, như thói quen vẫn làm.

Sự giận dữ từ đó cứ theo đuổi tôi, cả khi tôi cưới Maria làm vợ và có việc làm, có đời sống khá giả. Chúng tôi có được 3 đứa con. Tôi đâm đầu vào công việc và chỉ biết có công việc! Tôi làm việc từ sáng tới tối, và khi trở về nhà, chẳng thềm để ý đến vợ con. Lúc đó tôi 30 tuổi.

Ngày cuối tuần lễ Phục Sinh năm ấy, hiền thê tôi bước vào nơi tôi làm việc và nói:

- Jack à, em sắp rời anh. Em muốn xin ly dị. Làm sao em có thể tiếp tục sống với một người chồng, chỉ biết có việc làm và bỏ mặc vợ con ngoài lề cuộc sống??? Em đã đưa các con về nhà mẹ em. Bây giờ em cũng đến ở với mẹ em và các con. Nếu anh muốn cho mẹ con em trở về với anh, thì anh phải thay đổi lối sống!

Nói xong, nàng bước ra và đóng sập cửa lại.

Biến cố bất ngờ xảy ra khiến tôi cứng miệng, không thốt nên lời nào. Tôi cảm thấy con tim đau nhói, y như ngày tôi nhận tin đưa em trai qua đời.

Khi trở về nhà, chỉ còn một mình, tôi giận dữ xuống phòng ăn, mở tủ và lôi tất cả ly, đĩa trong tủ ra ném bể tan tành. Khi ném chồng đĩa cuối cùng, những đĩa mà tôi vẫn dùng ngày còn bé, tim tôi se lại. Tuy vậy, tôi vẫn tiếp tục ném cho vỡ từng cái một. Nhưng đến đĩa chót, tôi không tài nào nhấc lên được. Cái đĩa như bị dính chặt dưới bàn. Cùng lúc đó tôi nghe một tiếng nói:

- Jack, dọn một chỗ cho Ta nơi bàn ăn!

Tiếng nói êm ái xuyên thấu tận tâm can. Tôi ngồi xuống bàn và ôm mặt khóc nức nở. Khóc xong, tôi nhìn chiếc đĩa duy nhất còn lại và tai nghe tiếng nói lặp lại một lần nữa. Tôi hỏi:

- Ngài là ai?

Tiếng nói trả lời:

- Con biết Ta là ai, Jack! Hãy dọn cho Ta một chỗ trên bàn ăn!

Vâng lời tiếng nói, tôi nhấc chiếc đĩa lên, lạ lùng thay, chiếc đĩa không còn bị dính trên bàn nữa. Tôi đặt đĩa, muỗng, nĩa, dao và ly chung quanh đĩa. Dọn xong, tự nhiên tôi cảm thấy tâm hồn thật bình an. Tôi ngước mắt lên và lần đầu tiên từ 16 năm qua, tôi đọc lời Kinh của ngày thơ ấu:

- Lạy Thiên Thần Chúa là Đấng chăm sóc con, xin Thiên Thần soi sáng, trông coi, nâng đỡ và điều khiển con, là kẻ được chính Lòng Nhân Hậu THIÊN CHÚA trao phó cho Thiên Thần gìn giữ. AMEN.

Sáng sớm hôm sau, hiền thê tôi trở về với tôi. Nàng nói:

- Đêm qua, em không tài nào chợp mắt được. Một tiếng nói cứ lặp lại bên tai em: "Jack cần con, Maria à!"

Thánh Thiên Thần Bản Mệnh đã cứu gia đình tôi khỏi cuộc hôn nhân tan vỡ. Suốt đời, tôi tin tưởng và trông cậy nơi sự trợ giúp của Ngài.

(Chứng từ của ông James Dibello, người Mỹ gốc Ý).

... Hỡi ai nương tựa Đấng Tối Cao và núp bóng Đấng quyền năng tuyệt đối, hãy thưa với Chúa rằng: "Lạy THIÊN CHÚA, Ngài là nơi con náu ẩn, là đồn lũy che chở, con tin tưởng vào Ngài". Chính Chúa gìn giữ bạn khỏi lưới kẻ thù giăng, khỏi tai ương tàn khốc. Chúa phù trì che chở, dưới cánh Người, bạn có chỗ ẩn thân: lòng Chúa tín trung là khiên che thuẫn đỡ. Bạn không sợ cảnh hãi hùng đêm vắng hay mũi tên bay giữa ban ngày, cả dịch khí hoành hành trong đêm tối, cả ôn thần sát hại lúc ban trưa. Dù tả hữu có ngàn người quy ngã, dù hai bên có chết cả vạn người, riêng phần bạn, tuyệt nhiên không hề hấn .. Bạn sẽ không gặp điều ác hại, và tai ương không bén mảng tới nhà, bởi chưng Người truyền cho thiên sứ giữ gìn bạn trên khắp nẻo đường, và thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng cho bạn khỏi vấp chân vào đá. Bạn có thể giẫm lên hùm thiêng rắn độc, đạp nát đầu sư tử khủng long. Chúa phán: "Kẻ gắn bó cùng Ta sẽ được ơn giải thoát, người nhận biết danh Ta sẽ được sức phù trì. Khi kêu đến Ta, Ta liền đáp lại, lúc ngặt nghèo có Ta ở kề bên. Ta giải cứu và ban nhiều vinh dự, cho sống lâu, tuổi thọ dư đầy và hưởng ơn cứu độ Ta ban" (Thánh Vịnh 91(90)).

("READER'S DIGEST", July/1993, trang 161-164)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt